

QUADRE IV
Poder de vot. Membres part II

País	Recursos acumulats — Milers de dòlars	Vots per subscripció		Poder de vot	
		Nombre	Percentatge part I	Nombre	Percentatge
Argentina	50.076	71.158	6,43	81.053	1,57
Brasil	54.636	71.596	6,47	81.496	1,58
Grècia	9.280	9.756	0,88	19.656	0,38
Corea	5.626	5.059	0,46	14.959	0,29
Mèxic	31.412	33.838	0,06	43.738	0,85
Aràbia Saudita	744.775	106.027	9,58	15.927	2,24
Espanya	99.521	47.888	4,33	57.788	1,12
Iugoslàvia	42.847	19.546	1,77	29.446	0,57

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, nou de juliol de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELO Y BUSTELO

18275 LLEI 47/1982, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora al Pla general d'obres públiques l'obra de transformació en regadiu de la zona del riu Guarrizas (Jaén). («BOE» 173, de 21-7-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article únic.—S'incorpora al Pla general d'obres públiques vigent l'embassament de Guarrizas, així com les obres per a la transformació en regadiu de la zona compresa entre el riu Rumbler i les hortes del Guadiel, al nord del riu Guadalquivir.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de La Zarzuela, Madrid, dotze de juliol de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELO Y BUSTELO

18276 LLEI 48/1982, de 12 de juliol, per la qual s'incorporen al Pla general d'obres públiques les obres de construcció de les preses de San Clemente i El Portillo (Granada). («BOE» 173, de 21-7-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer

S'incorporen al Pla general d'obres públiques vigent les preses de San Clemente, sobre el riu Guardal, i El Portillo, sobre el riu Castrill, i el transvasament entre els dos rius.

Article segon

S'autoritza el Govern perquè, amb l'informe previ de la Junta d'Andalusia, defineixi per decret la zona regable pròpia d'aquests embassaments, les obres principals de transformació dels quals es considerin igualment incloses en el Pla general d'obres públiques.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de La Zarzuela, Madrid, dotze de juliol de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELO Y BUSTELO

19493 LLEI 51/1982, de 13 de juliol, de modificació dels articles 17 al 26 del Codi civil. («BOE» 181, de 30-7-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article únic

Es modifiquen els articles disset al vint-i-sis del títol I del llibre I del Codi civil, que queden redactats de la manera següent:

«Art. 17. Són espanyols d'origen:

1r Els fills de pare o mare espanyols.

2n Els nascuts a Espanya de pares estrangers si almenys un d'ells també ha nascut a Espanya. Se n'excepcien els fills de pare o mare estrangers adscrits al servei diplomàtic o consular.

3r Els nascuts a Espanya de pares estrangers si cap dels dos no té nacionalitat o si la legislació de cap d'ells no atribueix al fill una nacionalitat.

4t Els nascuts a Espanya la filiació dels quals sigui desconeguda o encara que coneguda respecte d'un dels pares la legislació d'aquest no atribueixi al fill la seva nacionalitat, i els menors trobats en el territori espanyol si no se'n coneix el lloc del naixement ni la filiació.

La determinació legal de la filiació respecte al pare o la mare espanyols produeix automàticament l'adquisició de la nacionalitat espanyola d'origen.

Art. 18. L'estranger de menys de divuit anys adoptat de forma plena adquireix per aquest fet la nacionalitat espanyola si qualsevol dels adoptants és espanyol.

Si algun dels adoptants era espanyol en el moment del naixement de l'adoptat, aquest té, des de l'adopció, la condició d'espanyol d'origen.

Art. 19. Els estrangers que, en supòsits diferents dels que preveuen els articles anteriors, quedin subjectes a la pàtria potestat o a la tutela d'un espanyol poden optar per la nacionalitat espanyola:

1r Des que compleixin catorze anys, assistits pel seu representant legal.

2n Per si mateixos, dins dels dos anys següents a l'emancipació, en haver complert divuit anys o a la recuperació de la capacitat plena.

Art. 20. La declaració d'opció s'ha de fer davant l'encarregat del Registre Civil del domicili de l'interessat. Si resideix fora d'Espanya, pot fer la declaració davant el Registre consular corresponent o mitjançant un document degudament autènticat i adreçat al Ministeri d'Afers Exteriors.

Són requisits d'aquesta adquisició per opció: la declaració de renúncia a la nacionalitat anterior, el jurament o la promesa de fidelitat al rei i d'obediència a la Constitució i a les lleis, i la inscripció com a espanyol en el Registre Civil.

Art. 21. La nacionalitat espanyola s'adquireix per carta de naturalesa, atorgada discrecionalment mitjançant real decret, quan en l'interessat concorren circumstàncies excepcionals.

Poden sol·licitar-ne l'adquisició l'interessat emancipat o de més de divuit anys, i els menors, des que compleixin catorze anys, assistits pel seu representant legal, i s'han de complir els requisits que estableix l'últim paràgraf de l'article anterior.

Art. 22. La nacionalitat espanyola s'adquireix per residència a Espanya per un temps de deu anys, prèvia sol·licitud de l'interessat, i mitjançant la concessió atorgada pel ministre de Justícia, que la pot denegar per motius d'ordre públic o interès nacional.

Són suficients dos anys, quan es tracti de nacionals d'origen dels països iberoamericans, Andorra, les Filipines, Guinea Equatorial o Portugal o de sefardites, que acreditin la condició respectiva.

Tanmateix, és suficient el temps de residència d'un any per a:

1r Qui hagi nascut en territori espanyol.

2n Qui hagi nascut fora d'Espanya de pare o mare que originàriament hagin estat espanyols.

3r. Qui no hagi exercit oportunament la facultat d'optar.

4t Qui s'hagi casat amb un espanyol o una espanyola encara que el matrimoni s'hagi dissolt.

En tots els casos la residència ha de ser legal, continuada i immediatament anterior a la petició.

El sol·licitant ha de tenir més de divuit anys o estar emancipat.

Perquè la concessió tingui eficàcia s'han de complir els requisits que estableix l'últim paràgraf de l'article 20.

La concessió o la denegació de la nacionalitat deixa estàlvia la via judicial civil.

Art. 23. Perden la nacionalitat espanyola els qui estant emancipats i residint fora d'Espanya amb tres anys d'anterioritat adquireixin voluntàriament una altra nacionalitat. No la perden si justifiquen davant els registres consular o central que l'adquisició de la nacionalitat estrangera es va produir per raó d'emigració.

Quan es tracti d'espanyols que tinguin des de la minoritat, a més, una nacionalitat estrangera, només perden la nacionalitat espanyola si, una vegada emancipats, hi renunciïn expressament en qualsevol moment.

No es perd la nacionalitat espanyola, en virtut del que disposa aquest article, si Espanya està en guerra.

L'adquisició de la nacionalitat de països iberoamericans, Andorra, les Filipines, Guinea Equatorial i Portugal o d'aquells amb els quals es concerta un tractat de doble nacionalitat, només produeix la pèrdua de la nacionalitat espanyola d'origen si l'interessat així ho declara expressament en el Registre Civil una vegada emancipat.

Art. 24. Els espanyols que no ho siguin d'origen perden la nacionalitat:

1r Quan per sentència ferma siguin condemnats a perdre-la de conformitat amb el que estableixen les lleis penals o siguin declarats incurso en falsedat, ocultació o frau en la seva adquisició.

2n Quan entrin voluntàriament al servei de les armes o exerceixin un càrrec públic en un Estat estranger contra la prohibició expressa del Govern.

Art. 25. El fill no perd la nacionalitat espanyola pel fet de quedar subjecte a la pàtria potestat d'un estranger o pel fet que els qui l'exerceixen perdin aquesta nacionalitat.

Art. 26. L'espanyol que hagi perdut aquesta condició, la pot recuperar si compleix els requisits següents:

1r Residència legal i continuada a Espanya durant un any immediatament anterior a la petició.

2n Declaració davant l'encarregat del Registre Civil de la voluntat de recuperar la nacionalitat espanyola.

3r Renúncia davant l'encarregat del Registre Civil a la nacionalitat estrangera, i

4t Inscripció de la recuperació en el Registre Civil.

El requisit de la residència, el dispensa el ministre de Justícia als espanyols emigrants que justifiquin aquesta condició. També es dispensa als espanyols que hagin adquirit voluntàriament la nacionalitat del seu cònjuge. En els altres casos la dispensa té caràcter discrecional.

No poden recuperar la nacionalitat sense una habilitació prèvia concedida discrecionalment pel Govern:

1r Els qui l'hagin perduda tenint més de catorze anys sense haver complert a Espanya el servei militar o la prestació social substitutòria.

2n Els qui hagin estat privats de la nacionalitat de conformitat amb el que estableix l'article 24.»

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Sens perjudici del que disposa l'article vint-i-sis, els que han perdut la nacionalitat espanyola per raó d'emigració, anteriorment a aquesta Llei, la poden recuperar si

compleixen exclusivament els requisits dos i quatre del dit article.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, tretze de juliol de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELO Y BUSTELO

19494 LLEI 52/1982, de 13 de juliol, de reclassificació i ampliació del Parc Nacional d'Ordesa i Mont Perdut. («BOE» 181, de 30-7-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.—Finalitat.

U. És finalitat d'aquesta Llei l'establiment d'un règim jurídic especial, l'ampliació del Parc Nacional d'Ordesa i la seva reclassificació d'acord amb el que disposa la Llei quinze/mil nou-cents setanta-cinc, de dos de maig, d'espais naturals protegits, que d'ara endavant es denomina d'Ordesa i Mont Perdut, els nous límits i l'extensió superficial del qual són els que figuren a l'article segon d'aquesta Llei i a l'annex corresponent.

Dos. El règim jurídic especial esmentat s'estableix per protegir la integritat de la geografia física, flora, fauna, aigües i atmosfera i, en definitiva, del conjunt dels ecosistemes del Parc Nacional d'Ordesa i Mont Perdut, per raó del seu interès educatiu, científic, cultural, recreatiu, turístic i socioeconòmic.

Article segon.—Àmbit territorial.

U. El Parc Nacional d'Ordesa i Mont Perdut, amb una superfície total de quinze mil sis-cents vuit hectàrees, afecta els termes municipals de Bielsa, Fanlo, Puértolas, Tella-Sin i Torla, de la província d'Oscà. Els seus límits són els que figuren a l'annex número u d'aquesta Llei.

Dos. No obstant això, el Govern, per acord del Consell de Ministres, pot incorporar al Parc altres terrenys contigus a aquest, que reuneixin característiques adequades per a això, en qualsevol dels supòsits següents:

- a) Que siguin propietat de l'Estat o d'algun dels seus organismes.
- b) Que siguin expropiats amb aquesta finalitat.
- c) Que siguin aportats pels seus propietaris a aquest efecte.

Tres. El Govern ha d'adoptar les mesures i habilitar els mitjans necessaris perquè els terrenys inclosos al Parc Nacional d'Ordesa i Mont Perdut, els propietaris dels quals no subscriuin els acords corresponents respecte a les limitacions que siguin indemnitzables, passin a ser propietat de l'Estat. A aquest efecte, i sens perjudici d'aplicar l'expropiació forçosa quan sigui necessari, es poden autoritzar permutes de terrenys propietat de l'Estat o d'altres organismes públics per altres situats a l'interior del Parc o a la seva perifèria, amb l'informe previ del Patronat.

Article tercer.—Protecció.

U. No es pot realitzar cap activitat que pugui alterar els elements i la dinàmica dels ecosistemes del Parc Nacional.

Dos. No es pot sobrevolar el Parc Nacional, excepte per raons de seguretat, conservació o salvament, a menys de mil metres sobre la vertical del terreny.

Tres. El Pla rector d'ús i gestió determina l'exercici dels usos tradicionals en cada cas, de l'activitat agrària i de l'aigua, així com l'ús a què s'han de destinar les instal·lacions existents.

Quatre. En l'exercici dels usos tradicionals de l'activitat agrària són objecte de protecció especial les activitats ramaderes que contribueixin al manteniment dels equilibris que aquestes hagin promogut.

Cinc. Els terrenys inclosos al Parc Nacional queden classificats a tots els efectes com a sòl no urbanitzable objecte de protecció especial.

Article quart.—Zones perifèriques de protecció.

U. Com a mesura de protecció especial dels recursos del Parc Nacional, inclosos els valors paisatgístics, es creen les zones de protecció, els límits de les quals són els que figuren a l'annex número dos.

Dos. Les zones perifèriques de protecció les classifiquen els organismes competents com a sòl no urbanitzable de protecció especial i només s'hi poden permetre els usos i aprofitaments tradicionals compatibles amb les finalitats del Parc. Qualsevol obra o activitat nova, incloent-hi les que tendeixin a facilitar les visites del Parc, necessita per a la seva autorització un informe previ del Patronat d'aquest.

Article cinquè.—Zona d'influència.

U. Als efectes d'aquesta Llei es considera zona d'influència del Parc Nacional d'Ordesa i Mont Perdut el territori dels termes municipals de Bielsa, Broto, Fanlo, Puértolas, Tella-Sin i Torla, no compresos als articles segon i quart d'aquesta Llei.

Dos. L'establiment d'aquesta zona d'influència es fa amb les finalitats següents:

- a) Fomentar les activitats tradicionals que assegurin un ús adequat dels recursos naturals que hi ha.
- b) Ordenar les activitats tradicionals i fomentar-ne d'altres de noves compatibles amb el Parc Nacional, particularment les que en facilitin el coneixement i la visita.
- c) El manteniment del seu nivell demogràfic, gràcies al foment de les activitats esmentades anteriorment i a la dotació d'un nivell adequat de serveis.
- d) El manteniment de la cultura, tradicions i paisatges d'aquestes valls, així com l'arquitectura popular i monumental.
- e) La integració dels habitants de la zona d'influència en les activitats generades pel Parc Nacional.

Tres. Per aconseguir aquests objectius s'ha de confectionar un programa d'inversions i actuacions que afecti els termes municipals que constitueixen la zona d'influència.

Quatre. També són aplicables en aquesta zona els beneficis i les ajudes que preveu la normativa legal que desplegui al seu dia l'article cent trenta, dos, de la Constitució, els previstos a la Llei de reforma i desenvolupament agrari per a comarques millorables i ordenació d'explotacions, amb la seva corresponent declaració prèvia, i els que resultin del desplegament legal específic de la Llei de forests.